

akarjátok, hogy az Újhold is elveszen, s a köröttetek kialakuló feledés és közöny még inkább masszív legyen, szánjátok rá Magatokat a hazajövetelre.” (Bár a kötet célja nem az, hogy tudományos igényű jegyzetekkel ellátva közölje az egyes dokumentumokat, azért jó lenne, ha például ezt a levelet követné valamiféle magyarázat.)

A könyvben az utolsó kép aláírása: Szabó Magda keze.

Azé a kézé, amely oly sorokat írt le, mint az *Ókút* (megint!) elején: „Ha visszalépek a régi ház kapuján, nem kiált rám szeretetük tilalma, összegyűjthetem a kavicsokat, ráhágatok az ázott földre. Ha megnyílik az ókút, alásüllyedhetek oda, ahol még minden áll és változatlan, gyermekkorom díszletei közé és visszahívhatom azt, ami volt, azokkal együtt, akik voltak, akik mi voltunk. Bármilyen történhetik velem odalenn, nem riasztok meg senkit, régi udvarunkban idegenek élnek. Nincs, aki utánam kiáltson, felnőtt vagyok, sem apám, sem anyám.”

(*Hang–Kép–Írás sorozat 4. kötet. Sorozatszerkesztő Szondi György. Válogatta Tasi Géza, szerkesztette Vincze Ferenc. CD-melléklettel. Napkút Kiadó–Petőfi Irodalmi Múzeum*)

Gajdó Ágnes

SINKÓ JÁNOS: METAMORFÓZIS II.